

St. Médard, 16-4-40 dimarts.

Neneta del meu cor: Quasi que puc precisar-te quel-
com referent a la tan esperada 'permissió'. Heu l'intendent
de la Companyia entregà la tarja de la mané i s'interessà
per tal de conseguir-me el permís a ésser possible per avui tal
com jo li demanava. Però segons diu li digueren que hi ha
un acord de principi que és: recollir les sollicituds fins el dime-
nes, després aquestes són portades a la policia i el divendres re-
tornades al Camp per tal d'extendre els papers i donen sortida
pel diumenge al matí. Jo havia pensat fer-lo apretar pel
militar d'ací i aquest naturalment no m'és podria dir que interessa-
ria sortir ara perquè la feina ho permet, però avui, neneta meua
dimarts, fet i fet millor és que segueixi el conducte ordinarí i
així fora demanar res d'extraordinari. He, aci ja t'ho deia, no
t'hi ha feina apens i em mantenen en un lloc de privilegis
i si concessin papers, potran recordar-me de mi i no interessa.
Així és, Maria meua, que no sabré res fins el dissabte quan cap
allà les 6'30 torni al Camp i penso si li ha el paper, sortir
tot seguit per tal d'aprofitar la nit per a viatjar. No sé bé
l'horari dels trens, però prendré el primer que surti més endà
de la nit. Com pot veure no hi ha artesa encara i no
que pas precisar-ho hi posar-te el telegrama de que et parlava.
Éssent així, no pateixis que jo ja fare cap. No anessis a l'a-
tació la nit o matinada del dissabte al diumenge ja que
pot hi ha certitud. És a saber si el nombre és limitat i per
saber cosa o altra no em toqués. Jo ja miraré d'interessar-lo
però no podré pas assegurar-te el resultat fins que el tingui
a mà. Quedem així, no? Neneta meua, tinguis confiança
amb que el donaran. És qüestió d'esperar quatre dies i teus
amb grans probabilitats de certesa el teu Pepe vorrà teu.

Ja pots començar a preparar el programa de festejos. El
dilluns a retratar. nos. El dimarts aci, l'altre dia allà. Ah!
quin dia més llarg el d'aquesta setmana. Creu-me
que voldria que vollessis i veure'm amb el paper als
dits. Quines xerrades més llargues farem!! Serà
una nova llum de mel. Quinze mesos sense veure
a la meua moreneta. Ah! Ara que et dic això. Així
és que t'enfades mocoseta meua perquè el teu home et
piropeja!! Què et deia? Que crets maca, no? I et sap
gren. Pues posa-ti fulls que no retiro ni un mot.
Fe'u enteres mocosota meua?

En la meua carta del diumenge ja et deia que
havia rebut la teua. Guarda la foto perquè no si val
la pena. M'envia-la essent pròxima la meua viuguda
aquí. Naturalment que en tinc moltes ganes de veure-la
però no faltan dies perquè els dos junquets puguen conten-
plars-la. Ahir vaig rebre la teua carteta del diumenge.
Junt amb la teua un paquet de la mestra de Rouen.
Xocolata, tabac, sabó, pasta dentífrica una bufanda
també del mateix color del jersei. També rebia una
carta de la mestra de Toulouse dient que m'envia llibres
i revista. Què et sembla, estàs contenta, eh?

I ara a la cosa que em dius que soc excessivament
confiat. En Canturi m'escrigué i no podia l'home relacio-
nar-me a Bordeaux pel fet que ero coneix a ningú d'a-
quest departament. Si potser he estat cànida soc jo, que
no he buscat res per relacionar-me amb els germans.
Naturalment que costaria un ric precisar a ningú pe-
rò soc jo en primer terme que no li he patit. Femme la
perspectiva de sortida no interessa i aquesta és deguda de

tot la solució millor. Després saps de què disposem de
poc temps i malgrat hauria pogut arribar-ne algun
dinenge a la capital no ho he fet. Hi vareig estas unes
hores el dia de Pasqua com saps i acompanyat d'en Mir
i dos companys més. Ara després de tot no em manca res.
La solució de poder cobrar te les allocucions, és definitiva
per a poder resistir bé. Aci amb els diners que ens donen
i cinquanta franquets més com a màxim pots comprar-te
totes les coses indispensables per a millorar la manduca.
Aquesta va en gran quantitat però alguns dies és pésima.
Moltes coses però dolentes. Frija, pens de bé, una botifana
negre amb unes coses blanques dins, una salsitxa dolenta.
menys mal que hi ha tres o quatre suministes de peix
i algun plat d'ous dursos. Hi ha també aquella men-
jada de lleties dos o tres cops a la setmana que no
puc tragar. Desgraciadament, prou ho saps, que totes
aquestes coses de tripe no les puguem mai amb elles. Però
com et dic no té això importància si pots trobar una
petita intenció particular.

Quins requeria, t'explica el teu home, eh?

Mira aci és d'aquelles coses això del menjar que més
actualitat té. Que si aquestes sigrons son dursos, que si
això no es pot menjar es un tema diari que surt.

Demanes feina? Si, mocoseta meua, ja te'n
portaré ja. Dues camises per arreglar, dos calçotets
molts mitjons per cosir. Ara que exigeixo una cosa.
Mentre estigui jo aquí no toques feina. Ja ho faràs des-
prés sense pressa i temps hi haurà per enviar-me'ho.

Saps que has tingut una gran idea amb

allò que dius de les sandàlies. Tu arribaràs com fugint
i l'endemà els dos de bracet anirem a comprar-les.
Com que igual les has de pagar tu al menys que si
quis del teu gust. La tocadora va bé. No em fa mal
ja. Ara que no vull treure la vena en uns dies, no
fos que caigués la crosta i en tingues per una mesada
més. Si no fos on és, dia i dies que estava curada, però
sempre amb press, encara la porto.

Y apareparat a rebre al teu Pepe. Batua l'isto
avui només se dir això, que aquests dies em semblaran anys.
Fins que em vagi amb el permís conssedit no estaré
tranquil. Si, meneta meia, el teu home espera l'hora de
renovar-te el ~~Ben amor~~ paraula. Dir-te de nou a
l'orella que t'estima que tu ets i seràs la seva il·lusió.
~~Renovar-te una vegada més, la seva fa en la nostra felici-~~
tat. Aquesta queda trencada momentàniament. Ara
la referem de nou i per sempre més. Després de la
nosa vinguda aquí la separació no pot ésser llarga
ja. No he rebut res de la tia, però tinc confiança
plena que aquesta mena de viure finireix. Prompte
qualsevol mati d'aquesta jolín primavera florixeran
les altes de la nostra alliberació. La felicitat per-
duda renaxarà per sempre més. Tots dos ja units
en una sola ànima viuran la nostra vida i esperan
l'hora de la separació definitiva, que per nosaltres
és la mort, gustant en tot hora el viure felix... Seren
felixos i tu podràs gaudir com jo de la felicitat per sempre
més.

Ara li fet mala lletrada. Es que he escrit aquesta
per part, ja que sempre t'amoïnen o entia algú Pepe
sempre ven teu -